

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 97.820 van 13 juli 2001
in de zaak A. 106.860/XIV-5298.**

In zake : XXX,
wonende te 2440 GEEL,

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van
Congolese nationaliteit, op 4 juli 2001 heeft ingediend
om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing
van de tenuitvoerlegging te vorderen van het bevel van
29 juni 2001 van de minister van Binnenlandse Zaken om
het grondgebied van het Rijk te verlaten;

Gelet op de beschikking van 6 juli 2001
waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de
kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de wetten op de Raad van State,
gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de
artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 5 juli 2001
waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 11 juli 2001;

Gehoord het verslag van staatsraad
G. DEBERSAQUES;

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. DA COSTA AGUIAR, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de verzoekende partij in haar verzoekschrift stelt te kiezen voor de procedure in het Frans; dat te dezen het gebruik van de talen in de rechtspleging lijkt te worden geregeld door artikel 53 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State; dat luidens deze bepaling de beroepen tot nietigverklaring gegrond op artikel 14 van voornoemde wetten en bij uitbreiding de verzoeken tot schorsing en tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, worden behandeld in de taal die de diensten waarvan de werkkring het ganse land bestrijkt krachtens de wetgeving op het gebruik van talen in bestuurszaken, moeten gebruiken in hun binnendiensten; dat de gemeente Geel, verblijfplaats van de verzoekende partij, gevestigd is in het Nederlandse taalgebied en geen taalgrensgemeente is; dat de minister van Binnenlandse Zaken in zijn contacten met deze gemeente het Nederlands dient te gebruiken; dat de bestreden beslissing op het eerste gezicht terecht in het Nederlands lijkt te zijn genomen; dat de zaak op het eerste gezicht in het Nederlands dient te worden behandeld;

2. Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing bij uiterst dringende

noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat er uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.1. Overwegende dat, wat de eerste voorwaarde betreft, artikel 8, § 1, eerste lid van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen bepaalt dat: "Als de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, bevat de vordering tot schorsing een uiteenzetting van de feiten die de uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen";

3.2. Overwegende dat gelet op het zeer uitzonderlijk en zeer ongewoon karakter van de uiterst dringende procedure tot schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling waarin de wet voorziet, en op de stoornis die zij in het normaal verloop van de rechtspleging voor de Raad van State teweegbrengt, waarbij onder meer de rechten van verdediging van de verwerende partij tot een strikt minimum zijn herleid, de verantwoording door de verzoekende partij van de uiterst dringende noodzakelijkheid van de schorsing evident, dit wil zeggen klaarblijkelijk, dit is, op het eerste gezicht onbetwistbaar moet zijn;

3.3. Overwegende dat de verzoekende partij de uiterst dringende noodzakelijkheid met concrete gegevens dient aan te tonen; dat deze rechtvaardiging tweeledig

is; dat, enerzijds, dient te worden aangetoond dat de schorsing van de tenuitvoerlegging volgens de gewone schorsingsprocedure te laat zal komen en, anderzijds, dat zij niet onredelijk lang met het indienen van haar verzoekschrift heeft gewacht;

3.4. Overwegende dat uit het verzoekschrift blijkt dat de verzoekende partij niet verblijft in een gesloten opvangcentrum, maar op een zelf gekozen adres; dat de verzoekende partij ter verantwoording van het uiterst dringende karakter van de vordering in haar verzoekschrift zich beperkt tot de uiteenzetting dat, aangezien zij op ieder ogenblik de onmiddellijke tenuitvoerlegging vreest van de bestreden beslissing, het betaamt deze ten spoedigste te schorsen;

Overwegende dat de verwerende partij terecht opwerpt dat de verzoekende partij de uiterst dringende noodzakelijkheid niet rechtvaardigt; dat immers de verantwoording door de verzoekende partij van de uiterst dringende noodzakelijkheid van de vordering tot schorsing in casu niet volstaat; dat het een wezenskenmerk van een bestuurshandeling is dat ze onmiddellijk kan worden ten uitvoer gelegd, maar dat de loutere vrees dat dit op ieder ogenblik kan geschieden, op zich niet doet blijken dat de schorsing van de tenuitvoerlegging van de thans bestreden beslissing volgens de gewone schorsingsprocedure te laat zal komen; dat uit de gegevens van het dossier blijkt dat de verzoekende partij wel diligent en alert heeft gereageerd, maar niet met concrete gegevens aantoont dat de schorsing van de tenuitvoerlegging volgens de gewone schorsingsprocedure te laat zal komen; dat hieruit volgt dat de uiterst dringende noodzakelijkheid niet is aangetoond, zodat de vordering als onontvankelijk wordt verworpen;

4. Overwegende dat niet is voldaan aan de eerste van de door artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarden; dat deze vaststelling volstaat om het verzoek tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, bepaald op zeventuizend frank, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op dertien juli tweeduizend en één, door :

de HH. G. DEBERSAQUES,	wnd. kamervoorzitter,
	staatsraad,
W. GEURTS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

W. GEURTS.

G. DEBERSAQUES.